

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou v právní věci

žalobce: **M. Š.**
zastoupen JUDr. Janou Špačkovou, advokátkou
se sídlem T. G. Masaryka 80, 544 01 Dvůr Králové nad Labem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2022, č. j. KUKHK-21679/DS/2022-3 RK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2022, č. j. KUKHK-21679/DS/2022-3 RK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 361 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Jany Špačkové.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem (dále také jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 18. 5. 2022, č. j. MUDK-ODS/47205-2022/hrk

25771-2021, uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1, bod 2 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterých se měl tím, že dne 27. 7. 2021 v 17:09 hod na parkovišti u OD TESCO na nábřeží Benešovo v obci Dvůr Králové nad Labem, okr. Trutnov, jako řidič osobního motorového vozidla Audi, registrační značky, způsobil dopravní nehodu tím, že se nechoval ukázněně a ohleduplně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob ani svůj vlastní a při zajištění na kolmé parkovací místo před vchodem do OD, narazil přední pravou částí vozidla Audi do zadní levé části zaparkovaného vozidla Mazda, registrační značky (vlastník M. M. L.), které stálo vpravo od místa, kam chtěl s vozidlem Audi zajet. Po dopravní nehodě nezastavil vozidlo, vycouval a z místa odjel, kdy dopravní nehodu neoznámil policistovi, i když při ní vznikla hmotná škoda na majetku třetí osoby. Ke zranění osob nedošlo, požití alkoholu u obviněného nebylo zjišťováno z důvodu odjetí od dopravní nehody a technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Svým jednáním žalobce porušil ustanovení § 4 písm. a), § 47 odst. 2 písm. a), § 47 odst. 3 písm. b) a § 47 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu.

2. Za uvedené přestupky správní orgán prvního stupně uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč a dále ho zavázal povinností nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. V řízení o odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 7. 2022, č. j. KUKHK-21679-/DS/2022-3 RK (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

II. Žalobní argumentace

3. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou.
4. Namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je neúplné a vadné po formální stránce. Zcela v něm totiž chybí výroková část, která je na rozdíl od odůvodnění závazná (po straně 1 následuje strana 3, která je zařazena dvakrát, strana 2 chybí).
5. Rozhodnutí vykazuje i vady v materiální rovině, neboť v jeho odůvodnění se žalovaný nijak nevypořádal s námitkami a argumenty žalobce uvedenými v jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
6. Přestupek, který je žalobci kladen za vinu se žalovanému nepodařilo prokázat, jsou tedy závažné pochybnosti o naplnění objektivní stránky přestupku. Neexistují žádné důkazy jednoznačně svědčící o tom, že škodu na vozidle Mazda způsobil žalobce, neboť z videozáznamu není náraz do vozidla Mazda údajně způsobený jeho vozidlem Audi vůbec patrný. Rovněž nebyly nalezeny žádné jednoznačné stopy po nehodě na vozidle Audi.
7. Žalovaný se s námitkami žalobce uvedenými v odvolání ohledně skutkového děje vůbec nevypořádal, naopak v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl toliko obecné formulace ohledně jednotlivých předpokladů odpovědnosti za přestupek, odkázal se pouze na to, že odpovědnost je dovozována z důkazů, které tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních, aniž by tyto obecné závěry aplikoval na konkrétní

důkazy hrající roli v tomto případě. V tom žalobce shledává nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

8. Dále žalobce uvedl, že ačkoli při svém výsledku vyloučil, že by svým vozidlem při zajiždění na parkovací místo narazil do vozidla Mazda, správní orgány se spokojily s důkazem v podobě videozáznamu, z něhož žádný střet vozidel nevyplývá, a dále s důkazem spočívajícím v pouhé domněnce policisty, který dospěl po ohledání vozidla Audi provedeným 2 dny po údajném střetu k závěru, že vozidlo Audi bylo „*poměrně čerstvě umyto, s ulpělým prachem na zasychajících kapkách po voskování vozidla.*“ Za nepodloženou označil domněnku správního orgánu, že od spáchání dopravní nehody mohlo dojít k odstranění laku vozidla Mazda z laku vozidla Audi v místě údajně zjištěných škrábanců, buďto umytím vozidla nebo jiným způsobem. Namítl, že při svém výsledku uvedl, že od 27. 7. 2022, kdy mělo k předmětné nehodě dojít, vozidlo Audi nemyl ani nečistil. Správní orgán přitom nebyl schopen časově specifikovat pojem „poměrně čerstvě umyté“ vozidlo.
9. Dle názoru žalobce měl být v dané věci angažován soudní znalec, který by odborným způsobem posoudil stopy na vozidle Audi, jakož i určil dobu údajného „poměrně čerstvého umytí“ vozidla. K tomu však nedošlo. Odborný závěr znalce dle žalobce nelze nahradit pouhou spekulací policisty provádějícího ohledání vozidla.
10. Žalobce se domnívá, že se v posuzovaném případě nepodařilo správnímu orgánu prvního stupně a tedy ani žalovanému odstranit pochybnosti závažného charakteru, pro něž nelze v žádném případě prokázat žalobci vinu a uložit mu trest za přestupek. Ze všech uvedených důvodů proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, a zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření plně odkázal na napadené rozhodnutí. Uvedl, že ve spisovém materiálu jsou založeny listiny, které prokazují, že se žalobce dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu. Žalovaný nemá pochyb o zavinění žalobce. Zrekapituloval průběh správního řízení se závěrem, že správní orgán prvního stupně vytvořil důkazní řetězec (kamerový záznam, zjištěná poškození na zúčastněných vozidlech a jejich shoda, výslech svědka) ze kterého dovedl zavinění žalobce. Posouzení věci znalcem by dle žalovaného bylo nadbytečné. Ztotožnil se s názorem správního orgánu prvního stupně.
12. K námitce týkající se tvrzení, že v napadeném rozhodnutí chybí strana 2, žalovaný uvedl, že žalobci bylo rozhodnutí doručováno prostřednictvím České pošty, byly vyhotoveny celkem tři výtisky rozhodnutí a ve spisovém materiálu správního orgánu prvního stupně i žalovaného je založeno kompletní rozhodnutí, tj. oboustranně vytištěné rozhodnutí – celkem na čtyřech listech (strany 1 až 7).
13. Závěrem uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, přičemž napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání soudu

14. Z jednání soudu se žalovaný předem omluvil. Zástupkyně žalobce v celém rozsahu odkázala na podanou žalobu a přednesla její stěžejní body. Zdůraznila absenci strany 2 napadeného rozhodnutí obsahující výrokovou část, namítla jeho nepřezkoumatelnost. Dále zpochybnila skutkový stav věci na základě pouze nepřímých důkazů a setrvala na tom, že správní orgány spolehlivě neprokázaly vinu žalobce za předmětné přestupky. K důkazu předložila originál žalobou napadeného rozhodnutí, tak jak bylo žalobci zasláno prostřednictvím České pošty. Obálka předložena nebyla, žalobce ji již nemá.
15. Soud provedl důkaz předloženým rozhodnutím, které je tištěno oboustranně a strany číslovány (4 listy, 7 stran), po straně 1 následuje strana 3, která je otištěna dvakrát a dále následuje správné číslování a zařazení stran 4 až 7. Strana 2 obsahující výrokovou část chybí. Rozhodnutí je sešito sponkou (sešití nepoškozeno), v rohu sešití je ohrnuto (tomu dopovídá fotokopie napadeného rozhodnutí přiložená k žalobě).
16. Zástupkyně žalobce setrvala na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání nákladů řízení žalobci, které se zavázala vyčíslit ve lhůtě tří dnů.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Po provedeném přezkumném řízení dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

18. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně obdržel od Policie České republiky Oznámení přestupku (datované dnem 24. 8. 2021), kterého se měl žalobce dopustit dne 27. 7. 2021 na místě a způsobem uvedeným v bodě 1 tohoto rozsudku.
19. Ve spisovém materiálu je založeno výše uvedené Oznámení přestupku; protokol o nehodě v silničním provozu; doplnění změny v protokolu o nehodě v silničním provozu; úřední záznam; plánek místa dopravní nehody; fotodokumentace a videozáznam na CD nosiči zajištěný z kamerového záznamu OD TESCO; výpis z evidenční karty řidiče (žalobce) a karta vozidla.
20. Správní orgán prvního stupně vydal dne 26. 11. 2021 příkaz, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1, bod 2 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor, v němž požádal o nařízení ústního jednání. Správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení a písemností ze dne 20. 1. 2022 předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 17. 2. 2022 včetně řádného poučení. Dne 17. 2. 2022 proběhlo ústní jednání za přítomnosti žalobce, který požádal o provedení důkazu výsledkem policisty, který prováděl dne 29. 7. 2021 ohledání žalobcova vozidla.
21. Dne 14. 3. 2022 proběhlo další ústní jednání, při němž byl vyslechnut předvolaný svědek. Svědek popsal šetření předmětné dopravní nehody, včetně vyžádání kamerového záznamu od vchodu do TESCO, který částečně zabírá parkoviště. Záznam nezabírá místo, kde parkovalo vozidlo Mazda, ale místo hned vedle něho vlevo ke vchodu. Svědek

vedl, že v úředním záznamu podrobně popsal jednotlivé časy příjezdu a odjezdu jak vozidla Mazda, tak i vozidel, která parkovala vedle tohoto vozidla. Ze záznamu svědek zjistil, že na parkovací místo vedle vozidla Mazda se pokoušelo zaparkovat i vozidlo Audi combi tmavé barvy, to se řidiči nepodařilo, částečně najel na parkovací místo, poté vycouval a přešel do zadní části parkoviště a asi za minutu odjel. Registrační značka tohoto vozidla nebyla zjištěna ze záznamu, ale šetřením Policie ČR. Ohledáním PČR bylo zjištěno, že toto vozidlo Audi má poškození ve stejné výšce jako vozidlo Mazda, byly zjištěny známky po červeném laku v pravém rohu, kde byly zjištěny výraznější škrábance, které šly až do hloubky laku vozidla. Žalobce měl svědkovi sdělit, že si pamatuje, že jel s vozidlem k TESCO, popsal situaci na parkovišti. Dále svědek uvedl, že žalobce sdělil, že ve vozidle poslouchá hlasitou hudbu a nemůže zcela vyloučit, že by mohl způsobit poškození vozidla Mazda, ale není si toho vědom.

22. Dne 18. 5. 2022 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. V jeho odůvodnění správní orgán popsal časový průběh před dopravní nehodou a po ní v čase od 16:57 až 17:10 hodin dne 27. 7. 2021. Dále se správní orgán podrobně věnoval zjištěnému poškození vozidel, porovnal tato poškození a dospěl k závěru, že poškození vozidel svou charakteristikou a výškou dle jednotlivých hran nárazníků vozidla Audi a otěrů na nárazníku a pneumatice vozidla Mazda plně odpovídá jejich střetu. Na základě výše uvedeného správní orgán prvního stupně vytvořil důkazní řetězec, ze kterého dovedl zavinění žalobce.
23. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

B. Právní závěry

24. Krajský soud žalobu posoudil následovně.
25. Nejprve se soud musel zabývat vznesenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí žalovaného je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Žalobce vznesl námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí jednak z důvodu absence výrokové části rozhodnutí (chybějící strany 2 rozhodnutí obsahující výrok), tak i z důvodů týkajících se skutkových zjištění, resp. hodnocení provedených důkazů.
26. Krajský soud vycházel z toho, že s institutem nepřezkoumatelnosti zakotveným v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je třeba zacházet obezřetně. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů rozhodnutí nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64 nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, body 29 až 30; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na stránce www.nssoud.cz). Nepřezkoumatelností z důvodu nesrozumitelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, podle něhož lze za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo

byl rozhodnutím zavázán. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je pak založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Výše uvedené požadavky dopadají i na rozhodnutí správních orgánů. I jejich povinností je řádně a srozumitelně vypořádat námitky účastníků řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 - 84, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 As 92/2012 - 41, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013 - 25). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů dále dopadá na případy, opomene-li správní orgán či soud zcela reagovat na námitku účastníka (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Správní orgány a soudy přitom nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy (či správní orgány) nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).

27. Na podkladě těchto závěrů krajský soud hodnotil, zda rozhodnutí žalovaného splňuje výše uvedená kritéria a dospěl k závěru, že nikoli. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je důvodná.
28. Podle § 68 správního řádu platí, že: (1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. (2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení. (3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
29. Z rozhodnutí žalovaného, které bylo doručeno žalobci, není vůbec patrné, jak žalovaný ve věci žalobcem podaného odvolání rozhodl, zda je zamítl nebo mu vyhověl či zda prvostupňové rozhodnutí v některém z jeho výroků změnil, případně jak, a na základě kterých konkrétních zákonných ustanovení tak učinil. Výrok rozhodnutí žalovaného (jak lze ověřit z výtisku rozhodnutí založeného ve správním spise) je totiž obsažen na straně 2 napadeného rozhodnutí. Jak však vyplývá z žalobního tvrzení a bylo potvrzeno

důkazem v řízení před soudem – předložením originálu rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno, strana 2 obsahující výrok rozhodnutí zcela chybí. Jedná se o formální vadu rozhodnutí, která je však takového charakteru, že zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro jeho nesrozumitelnost. Na tom nic nemění ani skutečnost, že z odůvodnění rozhodnutí lze vydedukovat, jak bylo ve věci rozhodnuto.

30. Žalovaný se k této žalobní námitce nijak nevyjádřil. Pouze v obecné rovině uvedl, že byly vyhotoveny celkem tři výtisky rozhodnutí, přičemž ve spisovém materiálu správního orgánu prvního stupně i žalovaného je založeno kompletní rozhodnutí, tj. oboustranně vytištěné rozhodnutí – celkem na čtyřech listech (strany 1 až 7). Skutečnost, že ve správním spise se nacházejí dva výtisky formálně správného a celého rozhodnutí žalovaného nijak neodpovídá na námitku žalobce, že výtisk rozhodnutí, který by zaslán jemu, kompletní nebyl a absentovala v něm strana 2 obsahující výrokovou část rozhodnutí.
31. Z ustálené judikatury soudů a Ústavního soudu vyplývá, že *„výrok je konstitutivní, esenciální, a proto nepominutelnou součástí soudního rozhodnutí, neboť v něm soud formuluje svůj závazný názor v projednávané věci. Výrok má být formulován tak, aby z něho bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl, neboť jen tak se jeho rozhodnutí stává přezkoumatelným. Přestože hodnocení a závěry obecného soudu k naplnění skutkové podstaty trestného činu ... jsou obsažena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, výrok k této problematice chybí. Tato absence výroku tedy zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, což odporuje principům řádného a spravedlivého procesu zakotveným v čl. 36 odst. 1 LPS“* (nález Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2001, sp. zn. IV. ÚS 386/2000, uveřejněn pod č. 39 ve sv. 21 Sb. nál. a usn. ÚS ČR). Uvedené závěry lze nepochybně vztáhnout i na správní rozhodnutí.
32. V nálezu Ústavního soudu č. II. ÚS 583/2003 je uvedeno, že výrok neboli enunciát, musí vždy náležitě vyjádřit vůli správního orgánu, jak v konkrétním případě ve věci rozhodl, tedy jinými slovy, jak bylo rozhodnuto o právech a povinnostech toho kterého účastníka. Právě a jen on v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností. Krajský soud v Plzni v rozsudku č. j. 30 Ca 394/1999 uvedl, že *„výrok je tedy náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci, jež byla předmětem řízení, rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná nabýt právní moci a vykonatelná“*.
33. V nyní posuzovaném případě není rozhodné, že k uvedenému formálnímu pochybení (výtisku napadeného rozhodnutí zaslání žalobci) zřejmě došlo (a lze to předpokládat) pochybením lidského faktoru (selháním při obsluze technického prostředku či nepozorností), ale rozhodující je výsledek, a tedy to, že žalobci bylo zasláno rozhodnutí žalovaného, v němž absentuje výroková část rozhodnutí. Žalobce tak neměl možnost se dozvědět, jak bylo o jeho odvolání rozhodnuto. Z výše uvedené judikatury přitom vyplývá, že uvedené pochybení nelze zhojit ani tím, že z odůvodnění rozhodnutí se žalobce mohl dozvědět, jak bylo ve věci rozhodnuto. Tato vada, jak lze rovněž dovodit z výše odkazované judikatury, představuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nesrozumitelnost a je důvodem pro jeho zrušení. Protože napadené rozhodnutí bylo soudem shledáno nepřezkoumatelným, nemohl se již zabývat námitkami skutkovými, tedy vlastním přezkumem napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

34. Vzhledem k výše uvedenému shledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaný bude vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), zejména v bodech 29-33.

VII. Náklady řízení

35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení na straně úspěšného žalobce byly zaplacený soudní poplatek a odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Odměnu advokátky tvoří tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, účast při jednání soudu dne 19. 1. 2023) po 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, dále jen „advokátní tarif“]; tři paušální částky náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu; náhrada za ztrátu času za 4 půlhodiny po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, tj. celkem 10 600 Kč a zvýšení této částky o daň z přidané hodnoty v zákonné výši 21%, tj. 2 226 Kč, neboť advokátka doložila, že je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.); cestovné advokátky ve výši 535 Kč (dle řádně doloženého technického průkazu vozidla a provedeného vyúčtování); zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobní návrh, celkem tedy 16 361 Kč. Soud nepřiznal odměnu za požadovanou jednu polovinu úkonu právní služby – zpracování přípisu ze dne 26. 10. 2022 a k tomu náležející jeden režijní paušál, neboť v daném případě zástupkyně žalobce toliko odpověděla na výzvu soudu, že žalobce nesouhlasí s tím, aby ve věci samé bylo rozhodnuto bez jednání. Podání neobsahuje žádnou právní argumentaci ve vztahu k projednávané věci, nejedná se o žádný z úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu, a to ani ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení (mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny).
36. Krajský soud proto výrokem II. tohoto rozsudku závázal žalovaného povinností žalobci tyto prokazané náklady řízení v celkové výši 16 361 Kč uhradit k rukám jeho zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. ledna 2023

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně